

DE CE ACORDURILE MULTILATERALE DE MEDIU CONȚIN MĂSURI COMERCIALE?

**Asist. Univ. Dr. Paul-Bogdan
ZAMFIR**
Universitatea "Constantin Brâncuși" din
Târgu-Jiu

Rezumat:

În această lucrare ne-am propus să identificăm, principalii factori ce contribuie împreună atât la limitarea cât și la succesul aplicării măsurilor comerciale cum sunt: furnizarea de finanțare, existența unor pachete echilibrate și cuprinzătoare de instrumente politice, evitarea supradimensionării unui singur tip de control precum și aplicarea politicilor axate pe cooperare economică ca factori determinanți ai succesului.

În general, se poate spune că există trei seturi de motive potrivit cărora restricțiile comerciale au fost încorporate în Acordurile multilaterale de mediu (AMM) în scopul de a :

- oferi un mijloc de monitorizare și control asupra comerțului cu produse care, necontrolat fiind, ar conduce sau ar contribui la grave prejudicii aduse mediului înconjurător. Aceasta s-ar putea extinde și la excluderea totală a respectivelor produse din comerțul internațional;
- furniza un mijloc de conformitate cu cerințele AMM;
- conferi o modalitate de executare a AMM, prin interzicerea comerțului cu părțile neconforme reglementărilor AMM.

Cuvinte cheie: acorduri multilaterale de mediu, măsuri comerciale, comerț internațional, mediu înconjurător, operațiuni de control.

Introducere

La ce ne referim când vorbim despre măsuri comerciale? Termenul tinde să fie utilizat destul de vag prin acesta înțelegându-se adesea restricțiile asupra comerțului sub formă de interdicții sau embargo-uri. În fapt, există o gamă foarte largă de politici și măsurile cuprinse în AMM care pot avea un impact major asupra comerțului internațional.

În esență aceste măsuri includ:

- obligația de raportare: gradul de extindere a comerțului cu un anumit produs

WHY DO MULTILATERAL ENVIRONMENT AGREEMENTS CONTAIN TRADE MEASURES?

**Assist. PhD Paul-Bogdan
ZAMFIR**
"Constantin Brâncuși" University of
Târgu-Jiu

Abstract:

In this paper we propose to identify the factors both contributing to and limiting the success of trade measures: the provision of funding, the existence of comprehensive and balanced packages of policy instruments, avoiding over-reliance on one type of control, and policies based on understanding the underlying economics of the situation all featured as factors underpinning success.

In general we can say that there are three broad sets of reasons why trade restrictions have been incorporated in Multilateral Environment Agreements (MEAs):

- to provide a means of monitoring and controlling trade in products where the uncontrolled trade would lead to or contribute to environmental damage. This may extend to a complete exclusion of particular products from international trade;
- to provide a means of complying with the MEAs requirements;
- to provide a means of enforcing the MEA, by forbidding trade with non-parties or non-complying parties;

Key words: multilateral environmental agreements, trade measures, international trade, environment, control operations.

Introduction

What do we mean when we talk about trade measures? The term tends to be used fairly loosely, and is often taken to mean restrictions on trade in the forms of bans or embargoes. In fact there is a very wide variety of policies and measures included in MEAs that may impact international trade. In essence, these measures include:

- reporting requirement: the extent of trade in a particular product must be monitored and reported.

trebuie să fie monitorizat și raportat.

- etichetarea sau alte cerințe de identificare: produsele comercializate trebuie să fie clar identificate, în funcție de caracteristicile acestora.

- solicitarea documentelor de circulație / notificare și consimțământ: importul și / sau exportul anumitor produse nu poate continua fără prezența unor combinații de permise sau licențe ori alte documente care indică acordul statelor implicate în circulația bunurilor comercializate;

- interdicții vizate la export și / sau import: comerțul cu produse specificate cu anumite state (în general, statele ce nu se conformează dispozițiilor AMM sau non-părțile) nu este permis;

- interdicții generale la export și / sau import: comerțul cu produse specificate cu orice stat nu este permis. În general, acesta este însoțit de interdicțiile la producție și consum pentru statul ce aplică această măsură comercială; de asemenea puteau fi specificate scutiri;

- măsuri de transformare a pieței: impozite, taxe, subvenții sau alte forme de măsuri fiscale, și măsuri non-fiscale, de exemplu achizițiile publice, pot fi aplicate produselor (indigene sau importate), ca un mijloc de creștere a cotei de piață pentru produsele dorite, și reducerea acesteia pentru produsele nedorite, cu respectarea prevederilor AMM.

Pe de altă parte, Acordurile OMC conțin ele însele măsuri privind protecția mediului înconjurător. Astfel, Acordul de instituire a OMC recunoaște că schimburile comerciale ar trebui să se desfășoare astfel încât să permită utilizarea optimă a resurselor lumii, în conformitate cu obiectivul dezvoltării durabile urmărind în același timp atât protejarea și conservarea mediului cât și îmbunătățirea mijloacele necesare în acest scop. În Declarația de la Doha a fost reafirmat angajamentul tuturor statelor membre OMC față de obiectivul de dezvoltare durabilă, așa cum se menționează în preambulul Acordului de la Marrakech.[6] De asemenea a fost exprimată convingerea că obiectivele de susținere și menținere a unui

- labelling or other identification requirement: products in trade must be identified in some way, depending on their product characteristics.

- requirement for movement documents / notification and consent: the import and/or export of particular products cannot proceed without the presence of some combination of permits or licenses or other documents indicating the consent of the states involved in the trade to the movement of the products.

- export and/or import bans (targeted): trade in specified products with particular states (generally, non-complying parties or non-parties) is not permitted.

- export and/or import bans (general): trade in specified products with any state is not permitted. In general this accompanies production and consumption bans within the state applying the trade measure; there may also be specified exemptions.

- market transformation measures: taxes, charges, subsidies or other forms of fiscal measures, and non-fiscal measures such as government procurement, may be applied to products (whether domestic or imported) as a means of growing market share for desired products, and reducing it for non-desired products, with the aim of complying with the requirements of the MEA.

On the other hand we can notice that the WTO agreements themselves contain measures allowing for environmental considerations.

So, the Agreement establishing the WTO recognises that trade should be conducted while allowing for the optimal use of the world's resources in accordance with the objective of sustainable development, seeking both to protect and preserve the environment and to enhance the means for doing so. In the Doha Declaration reaffirmed the commitment of all WTO members to sustainable development objective, as stated in the Preamble to the Marrakesh Agreement.[6]

Also it expressed the confidence that the aims of upholding and safeguarding an open and non-discriminatory multilateral trading system, and acting for the protection of the environment and the promotion of sustainable

sistem comercial multilateral deschis și nediscriminatoriu care să acționeze pentru protecția mediului și promovarea dezvoltării durabile trebuie să se sprijine reciproc. Pe ordinea de zi a Agendei Doha sunt prevăzute în mod explicit AMM la punctul 31, în care părțile convin asupra relației existente între normele OMC și obligațiile comerciale specifice prevăzute în AMM.

În teorie și practică, problemele legate de comerț și mediu ar putea fi dintre cele mai dificile de rezolvat. În aceste condiții, AMM, ca și acordurile multilaterale OMC în materie nu trebuie să implice măsuri unilaterale (referitoare la comerț sau alt tip de măsuri), evitându-se astfel acel tip de comportament arbitrar și discriminatoriu pe care majoritatea acordurilor OMC în mod evident urmăresc să-l reducă.

Monitorizarea și controlul comerțului internațional cu bunuri

O gamă largă de AMM include acest tip de măsuri comerciale. Raportarea și etichetarea, precum și necesitatea circulației documentelor sau măsurile de notificare sunt cele mai cunoscute tipuri de măsuri comerciale utilizate, deși uneori pot fi aplicate interdicții comerciale generale (cu excepții specifice).

La baza Convenției privind comerțul internațional cu specii sălbatice de faună și floră (CITES) se află o cerință referitoare la permisele de export pentru comerțul cu toate speciile pe cale de dispariție enumerate în conformitate cu dispozițiile acordului și suplimentar pentru licențe de import (pentru speciile cele mai periclitate).

Pe de altă parte, este important de subliniat că în lipsa permiselor eliberate corespunzător comerțul este interzis. În mod similar, în Convenția de la Basel este prevăzută o notificare prealabilă și o procedură de autorizare pentru transporturile de deșeuri periculoase care implică statele de import, export și tranzit, astfel încât fiecare transport de deșeuri trebuie să fie însoțit de un document de circulație.

De asemenea menționăm că spre deosebire de multe AMM, o mare presiune

development can and must be mutually supportive.

The Doha negotiating agenda deals explicitly with the topic of MEAs in paragraph 31, which agrees to negotiations on the relationship between existing WTO rules and specific trade obligations set out in multilateral environmental agreements.

In theory and practice, this could be one of the less difficult of the items on the trade and environment agenda to resolve. MEAs are, like the WTO agreements, multilateral in scope they do not involve unilateral measures (trade-related or otherwise) and therefore tend to avoid the kind of arbitrary and discriminatory behaviour that most WTO agreements are designed to reduce.

Monitoring and controlling international trade of goods

A wide range of MEAs incorporate this kind of trade measure. Reporting and labelling requirements, and the need for movement documents or notification and consent arrangements are the most common types of trade measures used, though sometimes general trade bans may be applied (often with specified exemptions).

At the core of Convention on International Trade in Endangered Species of Wild Fauna and Flora (CITES) is a requirement for export permits for trade in all endangered species listed under the agreements provisions and additionally for import licenses for species (the most endangered).

On the other hand, it is important to emphasize that the trade is forbidden in the absence of properly issued permits. Similarly, the heart of the Basel Convention is a prior notification and consent procedure for shipments of hazardous waste involving the states of import, export and transit; each shipment of waste subject to the Convention must be accompanied by a movement document.

Also we can mention that unlike many MEAs, much of the pressure for the adoption

pentru adoptarea controalelor asupra circulației deșeurilor periculoase provine din țările în curs de dezvoltare, lipsite de capacitatea de a dispune în siguranță de importurile deșeurilor periculoase.

În mod similar, Convenția de la Rotterdam conține o procedură de consimțământ prealabil pentru o listă inițială de cinci substanțe chimice și douăzeci și două de pesticide (inclusiv substanțele chimice enumerate în Convenția de la Stockholm); fiecare parte trebuie să decidă dacă interzice sau restricționează importurile de substanțe sau exporturile numai în conformitate cu deciziile importatorilor, și să ofere o notificare prealabilă atunci când o substanță controlată pe piața internă este exportată.

În același timp în cadrul reglementărilor Protocolului de la Cartagena este prevăzută procedură ce impune exportatorilor de organisme vii modificate genetic (OVMG) să informeze în prealabil țara importatoare. Țara importatoare trebuie să aprobe importul în conformitate cu sistemul său de reglementare sau să urmeze procedura de codecizie stipulată în cadrul protocolului, care necesită o evaluare a riscului înainte de decizia finală.[1]

Astfel, OVMG utilizate ca alimente, furaje sau pentru prelucrare sunt supuse unei proceduri mai puțin stricte, dar transporturile de mărfuri care conțin OVMG trebuie să fie identificate și etichetate ca atare.

Ca și în Convenția de la Basel, cea mai mare presiune pentru procedura de acord prealabil în cauză cu privire la necesitatea de a proteja țări fără capacitate adecvată de reglementare pentru a face efectiv față importurilor, a venit tot din partea țărilor în curs de dezvoltare.[3]

Problema crescândă la nivel internațional a infracțiunilor împotriva mediului, a evaziunii deliberate a normelor de mediu de către persoane fizice și companii în urmărirea de beneficii financiare personale, ce implică mișcări dincolo de frontierele naționale, creează stimulente pentru utilizarea măsurilor comerciale.

Există o gamă largă de opțiuni politice ale guvernelor și instituțiilor internaționale ce

of controls on hazardous waste movements came from developing countries, who, with some exceptions, lacked the capability to dispose safely of hazardous waste imports.

The Rotterdam Convention similarly contains a prior informed consent procedure for an initial list of five industrial chemicals and twenty-two pesticides (including most of the chemicals listed in the Stockholm Convention); each party is required to decide whether to ban or restrict imports of the substances, to export only in line with the parties of imports' decisions, and to provide prior notification where a substance which is domestically controlled is exported.

At the same time The Cartagena Protocol contains an advanced informed agreement procedure requiring exporters of living modified organisms (LMOs) to notify the importing country in advance. The importing country must either approve the import according to its own regulatory system or follow the Protocol's decision procedure, which requires a risk assessment before a final decision. [1]

Therefore LMOs intended for direct use as food, feed or processing are subject to a less strict procedure, but shipments of commodities that contain such LMOs must be identified and labelled as such.

As with the Basel Convention, most of the pressure for the advanced informed agreement procedure came from the developing world, concerned about the need to protect countries without adequate regulatory or institutional capacity to handle imports effectively.[3]

The growing problem of international environmental crime the deliberate evasion of environmental laws and regulations by individuals and companies in the pursuit of personal financial benefit, and involving movements across national boundaries also creates incentives for the wider use of trade measures.

There is a wide range of policy options governments and international institutions can adopt to try and counter this problem, but many of them revolve around the closer regulation of trade, and enhanced tracking

pot fi adoptate pentru a contracara această problemă, dar multe dintre ele gravitează în jurul reglementării mai strânse a comerțului, de îmbunătățire și verificare a politicilor și tehnologiilor. De exemplu, la nivel mondial există un interes sporit, relativ la controlul exploatării forestiere ilegale și importurile ilegale de cherestea intrate în piețele de consum, cum ar fi piața UE. În acest sens, CE a inițiat un Plan de acțiune, ce include o propunere de stabilire a unui sistem de acordare a licențelor noi ce impun ca importurile de lemn din țările participante să fie însoțite de o licență de producție și prelucrare legal obținută în țara de origine.[7]

De asemenea sunt încurajate statele membre ale UE să adopte numai politici guvernamentale legale de achiziții publice de cherestea; Marea Britanie urmează deja această abordare. Deși nici una dintre politicile guvernamentale de achiziții publice de cherestea nu este guvernată de un AMM, cu toate acestea se urmărește ca acordurile bilaterale ale UE cu marile state producătoare să conducă la un astfel de acord.

Prin Protocolul de la Montreal părțile au acordat mai multă atenție în ultimii ani, la controlul de transporturi ilegale de substanțe care distrug ozonul (SDO). Protocolul în sine a fost modificat (prin amendamentul din 1997 de la Montreal), în scopul introducerii unei cerințe privind licențele de export și import pentru cele mai multe categorii de SDO. Acest sistem, intrat în vigoare în noiembrie 1999, a permis introducerea în primul rând a unui mijloc de control a comerțului ilegal, care probabil chiar de la început ar fi fost prevăzut în Tratat dacă astfel de activități ilegale ar fi fost anticipate. [2]

Decizia XIV / 7 din 2002 a reuniunii părților a inclus introducerea unei dispoziții de raportare pentru cazurile dovedite de comerț ilegal, suport pentru o mai mare utilizare a echipamentelor portabile de analiză la punctele de trecere a frontierei, de încurajare a extinderii codurilor vamale pentru a acoperi toate SDO frecvent tranzacționate, precum și de acordare de stimulente economice (ce nu afectează comerțul internațional, dar conforme cu

and verification policies and technologies. For example, there is growing interest, world-wide, in the control of illegal logging and of imports of illegally logged timber into consumer markets such as the European Union.

In this sense the European Commission action plan on the issue, includes a proposal for the establishment of a new licensing system requiring imports of timber from participating countries to be accompanied by a license legal production and processing in the country of origin.[7]

It also encourages EU member states to adopt government procurement policies sourcing only legal timber; the United Kingdom is already following this approach. None of this is governed by an MEA, but the intention is that bilateral agreements will be reached between the EU and major producer states which may eventually result in a world-wide agreement.

The parties to the Montreal Protocol have paid more attention in recent years to the control of illegal shipments of ozone-depleting substances (ODS). The Protocol itself was amended (through the 1997 Montreal Amendment) to introduce a requirement for export and import licenses for most categories of ODS. Entering into force in November 1999, this permit system was introduced primarily as a means of controlling illegal trade, and would probably have been written into the treaty from the beginning if such illegal activities had been anticipated.[2]

Decision XIV/7 of the 2002 meeting of the parties included the introduction of a reporting provision for proved cases of illegal trade, support for the greater use of portable analysis equipment at border crossing points, encouragement for the extension of customs codes to cover all the most commonly traded ODS, and encouragement for economic incentives (that do not impair international trade but which are appropriate and consistent with international trade law.), to promote ODS substitutes.

dreptul comerțului internațional), în vederea promovării înlocuitorilor de SDO.

În 2010, Convenția privind conservarea resurselor marine vii din Antarctica (CCAMLR) a introdus o schema de documentare a capturilor privind pescuitul masiv adesea ilegal a unei specii rare de mare adâncime din Patagonia. Schema este concepută pentru a urmări debarcările și fluxurile comerciale de pește capturat din sfera de acțiune a Convenției, și din apele adiacente. Statele membre CCAMLR solicită ca toate navele care arborează pavilionul lor de pescuit pentru această specie rară să dețină o autorizație specială, și să completeze documentele pentru toate capturile debarcate sau transbordate; specificându-se totodată că aceste documente nu trebuie să fie eliberate navelor non-autorizate. Debarcările sau transbordările capturilor de pește la porturile statelor membre sunt permise dacă acestea sunt însoțite de un formular valabil, și orice operațiune de export sau re-export de pește, trebuie însoțită de formularul contrasemnat de către un responsabil oficial guvernamental.

Conformitatea cu cerințele AMM

Operațiunile de control asupra comerțului sunt necesare atingerii altor obiective ale AMM. O mare varietate de măsuri pot fi utilizate, iar cea mai mare parte se încadrează în cerințele de etichetare și transformare a pieței. Pe lângă măsurile menționate anterior mai pot fi aplicate interdicțiile generale la export și/sau import.

Protocolul de la Montreal solicită părților să realizeze controlul consumului și producției de SDO. Întrucât Protocolul definește consumul ca fiind producția plus importuri minus exporturi, părțile trebuie să exercite controlul asupra comerțului, dacă ele urmăresc să satisfacă activitatea lor de control. În acest context, au fost angajate o varietate de restricții comerciale ce includ acorduri voluntare ale întreprinderilor, cerințe de etichetare ale produselor, cerințe pentru licențele de import (ce încorporează un sistem negociabil permisiv), accize, restricții cantitative la import și interdicții totale sau parțiale la import.

In 2010, the Convention on the Conservation of Antarctic Marine Living Resources (CCAMLR) introduced a Catch Documentation Scheme for the Patagonian toothfish (*Dissostichus eleginoides*), a heavily (and frequently illegally) fished deep-sea species. The Scheme is designed to track the landings and trade flows of toothfish caught in the Convention area and, where possible, adjacent waters. CCAMLR members are required to ensure that all of their flagged vessels fishing for toothfish are specifically authorised to do so, and complete catch document forms for all catches landed or trans-shipped; document forms are not to be issued to non-authorised ships. All landings or trans-shipments of toothfish catches at CCAMLR members ports are only permitted if they are accompanied by a valid form, and any export or re-export of toothfish must also be accompanied by the form countersigned by a responsible government official.

Complying with MEA requirements

The controls on trade are required in order to achieve other objectives of the MEA. A wide variety of measures may be used, mostly falling under the categories of labelling requirements and market transformation measures identified above. Besides the above measures general export and import bans may also be applied.

The Montreal Protocol requires parties to control both consumption and production of ODS. Since the Protocol defines consumption as production plus imports minus exports, parties must exercise control over trade if they are to satisfy their control schedules. In this context a variety of trade restrictions have been employed, including voluntary industry agreements, product labelling requirements, requirements for import licences (sometimes incorporating a tradable permit system), excise taxes, quantitative restrictions on imports and total or partial import bans.

Prin reglementările sale Protocolul de la Kyoto conduce la aplicarea unor măsuri comerciale similare.[4] Astfel, Articolul 2 din protocol obligă fiecare parte (în esență, țările industrializate), să pună în aplicare și /sau să elaboreze în continuare politici și măsuri în conformitate cu circumstanțele lor naționale, și a listelor apoi o gamă largă de posibile domenii de acțiune, inclusiv în eficiența energetică, surse regenerabile de energie (și tehnologiilor avansate în general), eliminarea distorsiunilor pieței, cum ar fi subvențiile și transportul.

Deși nu sunt specificate mai multe detalii, nu este exclus ca părțile să pretindă o justificare în temeiul Protocolului de la Kyoto pentru măsurile de restrângere a emisiilor de gaze cu efect de seră de pe teritoriul lor prin metode care să protejeze industriile proprii în detrimentul importatorilor, de exemplu, prin intermediul ajustării taxelor vamale unde taxele pe energie sau carbon sunt introduse pentru reducerea emisiilor.

Aplicarea Acordurilor Multilaterale de Mediu

Aceasta este, probabil, categoria cea mai controversată a măsurilor comerciale, ce implică de obicei, restricții impuse țărilor care nu au fost de acord să devină parte la AMM. Întrebarea care se pune, chiar dacă poate fi considerată puțin empirică este: aceste măsuri comerciale sunt justificabile, sau pot fi considerate o încălcare a suveranității naționale? Doctrinile clasice originare din secolul al XVII-lea care pun accentul pe suveranitate, vorbesc relativ puțin despre relațiile dintre state, sau despre dreptul statelor de a aștepta ca alte state să se angajeze în tranzacții comerciale cu ele.

Este evident că producția poluantă transfrontalieră sau globală constituie o încălcare a suveranității, în măsura în care cauzează daune fizice directe asupra populațiilor și / sau teritoriilor altor state.

În aceste condiții în mod firesc apare următoarea întrebare: Există alternative pentru țările non-membre ale AMM? În cazul Protocolului de la Montreal, au fost sugerate alternative la problema interzicerii comerțului

The Kyoto Protocol potentially might lead to similar policy measures affecting trade.[4] Article 2 of the Protocol commits each Annex I party (essentially, industrialised countries) to implement and/or further elaborate policies and measures in accordance with its national circumstances and then lists a wide range of potential areas for action, including energy efficiency, renewable energy sources (and advanced technologies in general), removal of market distortions such as subsidies, and transport.

Although no further details are specified, it is not impossible that parties could claim justification from the Kyoto Protocol for measures that restrain greenhouse gas emissions from their own territories via methods that protect their own industries at the expense of importers for example via border taxadjustments where energy or carbon taxes are introduced to reduce emissions.

Enforcing the Multilateral Environment Agreements

This is probably the most controversial category of trade measures, usually implying restrictions on trade imposed on countries that have not agreed to become a party to the MEA. The question, although it may be considered empirical is: these trade measures are justifiable, or should they be regarded as an infringement of national sovereignty? The classical doctrines of sovereignty, originating in the seventeenth century, speak little to relations between states, or of the rights of states to expect other states to engage in international trade with them.

It is clear, however, that the unrestrained output of pollution which is transboundary or global in scope does constitute an infringement of sovereignty, in that it inflicts direct physical harm on the populations and/or territories of other states.

Naturally under these conditions the following question appear: Are there alternatives? In the case of the Montreal Protocol, alternatives to the trade bans with nonparties have been suggested at various times. First, the application of controls on

cu părțile neparticipante la AMM. În primul rând, realizarea controlului asupra consumului prin instrumente economice, cum ar fi: taxe care să permită utilizatorilor să cumpere în continuare din orice sursă, internă sau externă; taxe aplicate la frontieră pentru importurile de la țările non-membre. În afară de dificultățile politice implicate în negocierea taxelor pe plan internațional, taxele impuse importurilor nu ar descuraja utilizarea de SDO în exportul țărilor neparticipante, atunci când producția de SDO nu a fost destinată consumului intern.

A doua alternativă propusă era o interdicție categorică la importurile din orice țară, care ar fi o măsură non-discriminatorie între părțile și non-părțile Protocolului. Dar numărul producătorilor de SDO a fost extrem de limitat încât o interdicție totală la import ar anula complet sursele de aprovizionare ale consumatorilor de SDO.[5]

Această alternativă ar fi posibilă dacă ar crea un puternic stimulent economic pentru non-producători de a rămâne în afara Protocolului sau să importe de la non-părți dobândind astfel propriile facilități de producție pe piața internă. Astfel, ar fi crescut posibilitatea ca industriile producătoare de SDO să migreze în țările neparticipante la Protocol și să contribuie la subminarea poziției concurențiale a părților.

Utilizarea de măsuri comerciale ca un mecanism de executare este considerată rareori o soluție ideală. Dar există un număr limitat de mijloace prin care țările pot afecta acțiunile celorlalte state: politice/presiunii diplomatice, furnizarea de asistență financiară și tehnologică, sancțiunile comerciale, de soluționare a diferendelor și forța militară. În timp ce primele două dintre acestea sunt de preferat, din punct de vedere al restrângerii tensiunii internaționale ele sunt limitate sub aspectul folosirii forței militare deși sunt destul de diferite.

Există puține alternative în practică, având în vedere obiectivele de mediu în cauză, referitoare la restricțiile comerciale. De asemenea, trebuie amintit că AMM conține o serie de instrumente, care includ sprijin financiar, asistența de consolidare a

consumul prin instrumente economice, cum ar fi: taxe, care să permită utilizatorilor să cumpere din orice sursă, internă sau externă; taxe aplicate la frontieră pentru importurile de la țările non-membre. În afară de dificultățile politice implicate în negocierea taxelor pe plan internațional, taxele impuse importurilor nu ar descuraja utilizarea de SDO în exportul țărilor neparticipante, atunci când producția de SDO nu a fost destinată consumului intern.

The second alternative suggested was an outright ban on imports from any country, which would be non-discriminatory (and therefore less WTO-inconsistent) as between parties and non-parties to the Protocol. But the number of ODS producers was so limited that a complete import ban would have cut off the majority of ODS consumers from their sources of supply.[5]

This would if anything create a powerful incentive for non-producers to stay outside the Protocol and either import from other non-parties or set up their own domestic production facilities. It would also have increased the likelihood of ODS-producing industries migrating to non-parties, and help undermine the competitive position of parties.

The use of trade measures as an enforcement mechanism is rarely an ideal solution. But there are a limited number of routes by which countries can affect the actions of other countries: political/diplomatic pressure, provision of financial and technological assistance, trade sanctions, dispute settlement and military force. While the first two of these are clearly preferable, from the point of view of restricting international tension, they have obvious limits as has the use of military force, though rather different ones.

There is little practical alternative, therefore, in light of the environmental objectives in question, to trade restrictions. Also it should be remembered that MEAs contain an array of instruments, including financial support, capacity-building assistance and technology transfer, alongside the trade measures, so compliance with the

capacității și transferul de tehnologie, astfel încât respectarea acordului este realizată mai mult prin simpla constrângere decât prin intermediul măsurilor comerciale. Deși măsurile comerciale funcționează ca stimulent de aderare, din păcate acestea nu sunt aplicate în practică, cum este într-adevăr cazul acordurilor AMM.

Concluzii

O analiză atentă a măsurilor comerciale prezente în cadrul reglementărilor CITES, Protocolului de la Montreal și Convenției de la Basel ne conduce la concluzia că, în general, măsurile comerciale pot fi privite ca un instrument de politică adecvată ce poate fi utilizat, printre altele: (a) atunci când comunitatea internațională este de acord să abordeze și să gestioneze în mod colectiv comerțul internațional ca o parte a problemei de mediu; (b) atunci când controalele comerciale sunt necesare pentru a face ca sistemele de reglementare să fie cuprinzătoare; (c) pentru a descuraja practicile ilegale, ce sunt un obstacol în calea cooperării internaționale eficiente; și (d) pentru a asigura conformitatea cu reglementările AMM.

În finalul aserțiunii noastre sugerăm că:

- Măsurile comerciale în cadrul AMM au devenit actualmente din ce în ce mai frecvente, și continuă să fie apreciate ca o reacție logică la caracterul transfrontalier al problemelor de mediu și a modelelor de activitate economică. Creșterea atenției acordate problemei comerțului ilegal reprezintă un alt motiv pentru aplicarea măsurilor comerciale.

- În multe cazuri, măsurile comerciale sunt singurul instrument realist de aplicare disponibil în cadrul AMM. Ele pot suporta un cost real și nu trebuie adoptate izolat de alte instrumente de conformitate, cum ar fi asistența financiară și consolidarea capacităților. Cu toate acestea, măsurile comerciale pot deveni un instrument eficient care trebuie luat în considerare atunci când se elaborează un AMM.

agreement is achieved through much more than simple compulsion through trade. And if the trade measures work as an incentive to join, they are not in practice applied which is indeed the case for most MEAs.

Conclusions

A careful analysis of trade measures in CITES, the Montreal Protocol and the Basel Convention published concluded that in general, trade measures can be an appropriate policy measure to use inter alia: (a) when the international community agrees to collectively tackle and manage international trade as a part of the environmental problem; (b) when trade controls are required to make regulatory systems comprehensive in their coverage; (c) to discourage free-riding, which can often be a barrier to effective international co-operation; and (d) to ensure compliance with the MEA.

Finally we can suggest that:

- Trade measures in MEAs have become more common, and seem likely to continue to be so, as a logical reaction to the transboundary nature of environmental issues and patterns of economic activity. The increasing attention being paid to the problem of illegal trade provides another reason for employing trade measures.

- In many instances, trade measures are the only realistic enforcement measure available to MEAs. They can bear a real cost (particularly where trade bans are used against non-parties or noncomplying parties), and should not in general be adopted in isolation from other compliance instruments, such as financial and capacity-building assistance. Nevertheless, trade measures in MEAs can be an effective tool and should always be considered when the MEA is designed.

Bibliografie

1. Bail, C. - Protocolul de la Cartagena privind biosecuritatea: Reconcilierea Comerțului în Biotehnologie cu Mediului și Dezvoltării? Royal Institute of International Affairs Publishing, 2002 p. 56
2. Brack, D. - Comerțul internațional și Protocolul de la Montreal, Royal Institute of International Affairs, London, 2007, p. 73-76
3. Mackenzie, R. - Un ghid explicativ la Protocolul de la Cartagena privind biodiversitatea, IUCN, 2005, p. 145-149
4. Werksman, J. - Protocolul de la Kyoto și conformitatea: Crearea unui nucleu central într-un regim flexibil, Yearbook of International Environmental Law 2008, p. 57
5. Wiser, G. - Frontiere în comerț: Mecanismul de dezvoltare curată și Acordul General privind Comerțul cu Servicii, Revista Internațională a problemelor globale de mediu, Nr. 3/4, 2002, p. 134-137
6. <http://www.wto.org/environ/Marrakesh.htm>, 10 september 1999
7. http://europa.eu.int/eur-lex/en/com/cnc/2009_0251en01.pdf

Bibliography

1. Bail, C. - The Cartagena Protocol on Biosafety: Reconciling Trade in Biotechnology with Environment and Development? Royal Institute of International Affairs Publishing, London, 2002, p. 56
2. Brack, D. - International Trade and the Montreal Protocol Royal Institute of International Affairs, London, 2007 p. 73-76
3. Mackenzie, R., - An Explanatory Guide to the Cartagena Protocol on Biodiversity, IUCN, 2005, p. 145-149
4. Werksman, J. - Compliance and the Kyoto Protocol: Building a Backbone into a Flexible Regime, Yearbook of International Environmental Law 2008, p. 57
5. Wiser, G. - Frontiers in Trade: The Clean Development Mechanism and the General Agreement on Trade in Services, International Journal of Global Environmental Issues, Vol. 2, Nos. 3/4, 2002 p. 134-137
6. <http://www.wto.org/environ/Marrakesh.htm>, 10 september 1999
7. http://europa.eu.int/eur-lex/en/com/cnc/2009_0251en01.pdf